

Опело на свещеник Стоян Стоянов

На 27 януари, с благослoвeниeтo на Нeгoвo Висoкoпрeосвeщeнствo Плoвдивският митрoполит Никoлaй, Бeлoгрaдчишкият eпискoп Пoликaрп – първи викарий на митрoполитa, oтслужи зaупoкoйнoтo пoслeдoвaниe нa oпeлoтo нaд нoвoпрeстaвилия сe свeщeник Стoян Стoянoв в хрaм „Св. св. Кoнстaнтин и Елeнa“ в Пaзaрджик.

В съслужeниe с eпискoпa бяхa aрхимaндрит Евтимиeй, свeщeнoикoнoм Бoян Кoчeв – aрхiepейски нaмeстник нa Пaзaрджишкa дyxoвнa oкoлия, свeщeницитe oт oкoлиятa и митрoполитският дьякoн Кaлoян Миндeв.

Зaупoкoйнитe пeснoпeния бяхa изпълнeни oт митрoполитският хoр „Свeти aпoстoл Ерм“.

Негово Преосвещенство епископ Поликарп се обърна към опечаленото събрание и определи кончината на отец Стоян Стоянов като загуба на епархийската ни Църква, загуба на скъп съработник на Божията нива, изразявайки съболезнования от името на епархийския архиерей митрополит Николай.

След като близките се простиха за последен път с отца, свещеници понесоха ковчега с тялото и го внесоха в св. Олтар. Така за последен път упокоилият се свещеник премина през царските двери.

Свещеник Стоян Стоянов е роден на 23 февруари 1945 г. в село Росен, общ. Пазарджик, в православно семейство. Завършва 6-годишния курс на обучение в Софийската духовна семинария в Черепиш, след което е назначен за щатен певец в храм „Св. Петка“ в Пазарджик, където в продължение на осем години възпява Бога. След това 23 години работи в СОМАТ – Международни превози Пазарджик.

През 1999 г. е ръкоположен в свещенически сан от блаженопочившия Пловдивски митрополит Арсений и е назначен на енорийско служение в храм „Св. св. Константин и Елена“ в Пазарджик и храмовете „Възнесение Господне“ в родното му село Росен, „Св. Георги“ в с. Овчеполци и „Св. Георги“ в с. Тополи дол.

От няколко години отец Стоян се бореше с тежко онкологично заболяване, което възпрепятства по-нататъшното му служение, поради което през миналата година беше освободен от председателството на храмовете в трите села и назначен за празничен свещенослужител в храма в Пазарджик, където остана до последно да помага според силите си.

След дългогодишна борба със заболяването и многократни операции, в ранните часове на 26 януари, верният Божи служител предаде душата си в ръцете на Бога, на Когото беше поверил целия си живот. Отец Стоян оставя след себе си своята дъщеря Бианка, която със синовна любов се грижеше за своя татко и беше негова опора и утеха в трудностите и скърбите.

Хората ще запомнят Божия служител с неговия кротък и благ характер и любовта към Бога, която го подкрепяше през дългите години на борба с коварната болест.

Бог да го прости! Вечна и блажена да бъде паметта му!

